

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 94/2014
19.02.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.С., због кривичног дела силовање из члана 178. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. М.М.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 7К бр. 1812/10 од 17.05.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 4736/11 од 23. 05. 2012. године, у седници већа одржаној дана 19. 02. 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.С., адв. М.М.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 7К бр. 1812/10 од 17.05.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 4736/11 од 23. 05. 2012. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 7К бр. 1812/10 од 17. 05. 2011. године, окривљени М.С. и Б.Г., оглашени су кривим због по једног кривичног дела силовање из члана 178. став 1. КЗ и осуђени и то окривљени М.С. на казну затвора у трајању од три године, а окривљени Б.Г., на казну затвора у трајању од три године и шест месеци у које казне им је урачунато и време проведено у притвору почев од 08. 11. 2009. године па до 04. 12. 2009. године.

Истом пресудом, окривљени су на основу одредбе члана 355. тачка 2. ЗКП ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 6. у вези члана 33. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 4736/11 од 23. 05. 2012. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, браниоца окривљеног Б.Г., адв. др М.К. и бранилаца окривљеног М.С., адв. П.И. и М.М.С., а пресуда Вишег суда у Београду 7К бр. 1812/10 од 17. 05. 2011. године, потврђена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 7К бр. 1812/10 од 17.05.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 4736/11 од 23. 05. 2012. године, бранилац окривљеног М.С., адв. М.М.С., поднела је захтев за заштиту законитости, због повреде закона на штету окривљеног, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи правноснажне пресуде Вишег суда у Београду 7К бр. 1812/10 од 17. 05. 2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 4736/11 од 23. 05. 2012. године или пак да обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтеом за заштиту законитости браниоца окр. М.С. адв. М.М.С., па је нашао:

Захтев је неблагоприятен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 121/12), који се примењује од 01. 10. 2013. године, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, уколико није поднет у року из члана 485. ст. 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. истог Законика, прописано је да због повреда тог Законика (чл. 74, чл. 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7 до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1 до 3. и члан 441. ст. 3. и 4) учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 121/12).

Из списка предмета се утврђује да је окривљени М.С., према доставници која се налази у списима предмета, пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 4736/11 од 23. 05. 2012. године, примио лично дана 04. 09. 2012. године а да је бранилац окривљеног адв. М.М.С. захтев за заштиту законитости поднела дана 30. 01. 2014. године.

Како је, дакле, захтев за заштиту законитости поднет по протеку рока од 30 дана који је прописан чланом 485. ст. 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев одбацио као неблагоприятен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 121/12), донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**